

מזמור

אל ארץ ומזבח,
שמע-נא תחנת אדם,
שרי עפר נשחתו,
קולנו דם-נדם;
חרכות הבוז פלגונו,
בינות כחלי זקב,
הותר לנו הרעם,
חשוף גבהות-לבב.

מפל תורות-הדחל,
סרת לשון ועט,
מדבר רכיל ולעז –
רוחת חמס וחטא,
משום חלול ומקר
כבוד חרב ופגיון,
מעצלה ותפת,
הושע-נא, אל עליון!

בחבל חי קשרנו –
נסיף פהן ודל,
יחדיו אסף תיינו,
הלום בנו וגאל;
ביהב ובדרור הצת,
כגיל חרון אפך,
רומם אמה רוגשת,
הלא היא חרבך.

(מאנגלית: אלעד אהרון)